

פְּרִשְׁת קֶרַח | ה'תשפ"ו

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חא"ג - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת ו הצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת קֶרַח – לא פלא

וַיְהִי הַמָּתִים בַּמֶּגֶפָה אֲרֻבָּה עֶשְׂרֵי אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת, מִלֵּבד הַמָּתִים עַל דְּבַר קֶרַח" (במדבר י"ז, י"ד)

רבינו האריז"ל מתרץ את כל הקושיות: הסיבה לכל זה – "דְּבַרִּי רִיבַת בְּשַׁעְרֶיךָ". אם יש ריב ומחלוקת – הבעל לא מדבר עם האישה, הבן לא מדבר עם אבא, מחלוקת בין הגיסים ועם השכנים וחמיו וחמותו – הכל אש.

ה' אומר: אם אצלכם הכל אנדרלמוסיה, גם מידת הדין גובה באנדרלמוסיה, ואל תנפנופו לי עם פסוקים "וְכִסְּהוּ בַּעֲפֹר" או "אתו וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְּיוֹם אֶחָד". כל זה מדובר כשאתם שומרים תורה ומצוות ואתם באחדות, אבל אם יש לכם "דְּבַרִּי רִיבַת בְּשַׁעְרֶיךָ" – אל תשאל שאלות. אם יש מחלוקת – מידת הדין פוגעת. משפחות שהן באחדות ואהבת חיים – יש עליהן שמירה והשכינה תמיד בביתם ומבורכים בכל מכל, אבל כל מקום שאין אחדות ויש לשון הרע ומחלוקת – למידת הדין יש מקום לקטרג ויכולה לפרק עולמות.

המילה מחלוקת מתחילה באות מ' וסופה באות ת' לומר לך שע"י מחלוקת אנשים מתים, שהמחלוקת גורמת אסונות קשים מאוד לכלל ישראל ה' ישמור ויציל.

בגמרא (סנהדרין ק"י ע"א) כתוב: "אמר רב: כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו, שנאמר 'וְלֹא יִהְיֶה קֶלְכָּר וְכַעֲדָתוֹ' (במדבר י"ז, ה') והלאו הזה אינו כשאר לאוין אלא כל זמן שהוא מחזיק במחלוקת ואינו עושה שלום, אם יכול לעשות – הרי הוא עובר יומם ולילה, כי לאו זה אין לו זמן אלא כל זמן שמחזיק הוא עובר. (קול ששון פרק כ"ז מאת המקובל רבי ששון מרדכי)

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מובא בדרוש המיוחס לרבינו האריז"ל: התורה אומרת: "כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט, בֵּין דָּם לְדָם, בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לְנֶגַע – דְּבַרִּי רִיבַת בְּשַׁעְרֶיךָ" (דברים י"ז, ח').

אדם מסתכל על העולם ורואה הרבה צרות, גזירות ומחלות נוראות והרבה דם נשפך. הוא לא מבין למה – "כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דְּבַר... בֵּין דָּם לְדָם". למה דם נשפך?

הוא שואל את אלוקים, הרי כתבת בתורה שאם שוחטים תרנגול ושופכים את דמו – "וְכִסְּהוּ בַּעֲפֹר" (ויקרא י"ז, ג'). ריבונו של עולם, למה אתה נותן לגויים לשפוך את דמם של היהודים – "שִׁפְכוּ דָמָם כְּמֵיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר" (תהילים ע"ט, ג'), וְכִי אַתָּה לֹא מְקִיִּים אֶת מֵה שִׁכְתַּבְתָּ בַּתּוֹרָה?

ויש לו עוד קושיה: כתוב "בֵּין דִּין לְדִין" – כתוב בתורה "אֶתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְּיוֹם אֶחָד" (ויקרא כ"ב, כ"ח), ולפעמים קורות טרגדיות ותאונות שמתים אדם ובנו ביום אחד, ה' יצילנו – איך זה מסתדר? אתה כתבת בתורתך שאפילו פרה ועגל שלה לא ישחטו ביום אחד, ואם כן גם זה פלא.

וכן "בֵּין נֶגַע לְנֶגַע" – אם יש לאדם נגע בבית, כתוב "וּפְנֹה אֶת הַבַּיִת" (ויקרא י"ד, ל'), שהכהן לא מטמא את הבית עד שמפנים את הכלים, כי הקב"ה חס על ממונם של ישראל. אם כן למה שרפת את בית המקדש לפני שפינו את הבית? למה הבית שלך נשרף לפני שקיימת את הפסוק "וּפְנֹה אֶת הַבַּיִת"? למה שרפת את הבית עם כל התכולה?

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חנינו בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראבל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליאור ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישי אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

13/06/2026

כ"ח סיוון תשפ"ו

פרשת קרח

הפטרה: "ויאמר שמואל" – שמואל א', י"א

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:18	20:28	19:08	
21:15	20:31	19:27	ת"א
21:19	20:32	19:21	חגיגה
21:15	20:28	19:26	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה
וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – חלק ח'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה הדין כאשר חותכים דברים חריפים?

שאלה:

תשובה:

כאשר טחנו בשר חם בבלנדר ולאחר 24 שעות טחנו בו דבר חריף, מותר לאוכלו עם מאכלי חלב. הערה: כאשר הבשר קר אין צריך המתנה כלל. סכיני המטחנה לא מגיעים לחום שהיד סולדת בו. ראה כף החיים (יו"ד סימן צו ס"ו). לדעת בני אשכנז יש להחמיר בבן יומו.

מותר לטחון בבלנדר מאכלי חלב קרים ולאחר שטיפה היטב, לטחון דבר בשרי קר. וכן להיפך.

מותר לאכול בצל שנחתך בסכין בשרי וטוגן במחבת חלבי. הערה: הש"ך בשם האיסור והיתר הארוך (סימן קכב סק"ב), הפרי חדש (שם סק"ב), בספר ערוך השלחן (שם ס"ט) דבר חריף אינו משווה למאכל שאחריו דבר חריף. הרב כף החיים (סי' תנא אות קפה) כתב יש לזהר בזה לכתחילה ובדיעבד מותר. ע"ע בשו"ת אבני ישפה ח"ה (סי' קד סק"ה וסק"ז). ע"ע בשו"ת חיי הלוי ח"ה (סי' סב סק"ח). כ"פ הגר"ש משאש זצ"ל בספרו מזרח שמש (רס"י צו ד"ה ודע) דווקא אם בישל דבר חריף בקערה של בשר אסור לאוכלו עם חלב, אבל אם הקדירה בלעה מדבר חריף ועתה בישלו בה דבר שאינו חריף, אין לחוש ואמרינן נ"ט בר נ"ט. ע"ע במשנה ברורה עם הגהות איש מצליח (סי' תנא סק"צ) שהעיקר להקל בזה.

באופן שטחנו בבלנדר בשר חם, ותוך 24 שעות טחנו בו פלפלים חריפים, הפלפלים בחזקת בשרי ואסור לאוכלן עם חלב. אולם אם עברו 24 שעות מטחינת הבשר, הפלפלים פרווה לכל דבר. לדעת בני אשכנז הרי הם בחזקת בשרי. [ומה שהסכין מתחמם מחמת פעילות, אינו מגע לידי חום יד סולדת]. אולם כאשר טחנו בבלנדר בשר קר, הפלפלים פרווה גם תוך 24 שעות.

תבלינים חריפים, שנטחנו במטחנה בשרית בת יומה [שטחנו בה ב-24 שעות האחרונות בשר חם], אסור להשתמש באותם תבלינים עם מאכלי חלב. אולם כאשר המטחנה אינה בת יומה והיא נקיה לחלוטין, מותר. [אולם לדעת המקילין לענין סכין באופן שהוא נקי על אף שהוא בן יומו, הוא הדין לענין מיקסר]. לבני אשכנז, גם כאשר המטחנה אינה בת יומה אסור. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן צו ס"ג) והרמ"א שם. ואף כאשר מכניסים בשר קר, להב הסכין שבמטחנה מתחמם עד כדי חום שהיד סולדת.

הוא הדין כאשר המטחנה או המיקסר בשרי, שוב אסור לחתוך בו בצל או שאר דבר חריף לאוכלו עם חלב.

שְׂקִידָה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה

הראש"ל הגר"י יוסף סיפר: כשמרן זצ"ל (הצדיק הרב עובדיה יוסף זיע"א) היה בתקופת השידוכין, לפני שהתחתן עם הרבנית מרגלית ע"ה, הציעו לו נערה אחרת. מרן נפגש עימה והם סיכמו ביניהם לבוא בברית הנישואין. בין האירוסין לחתונה הנערה רצתה שמרן ילך עימה לראות סרט. מרן שכל כולו תורה, סירב, ואמר לה **שזה ביטול תורה! ואין לו מה ללכת למקומות כאלו**. הנערה אמרה לו: "אם כעת אתה לא רוצה לבוא עימי, ודאי ובוודאי לאחר החתונה לא תרצה בכלל ולכן אני לא רוצה להתחתן איתך". הנערה ביטלה את השידוך כשבוע לפני החתונה ובנוסף תבעה שמרן ישלם לה את הוצאות החתונה שהוציאה לשווא.

מרן שהיה עני מרוד היה צריך לעשות עבודות של סדר וניקיון בשיבת 'פורת יוסף' תמורת שכר שיהיה לו איך לשלם לאותה נערה. לאחר זמן הציעו לו את הרבנית ע"ה ומרן זכה לגדול בתורה ולהביא ממנה ילדים תלמידי חכמים גדולים המפיצים תורה בעם ישראל. לפני כמה שנים, אישה מבוגרת באה ללשכת מרן. היא ביקשה מהמשב"ק צבי חקק הי"ו, שיאמר למרן שהשידוך הראשון שלו בחוץ, ושהיא רוצה להיכנס למרן לדבר עמו. המשב"ק נכנס למרן ואמר לו שיש אישה שאומרת שהיא השידוך הראשון של מרן והיא רוצה להיכנס לדבר עם מרן, מרן הורה לו להכניסה ללשכה.

האישה גוללה בצער את סיפורה שהמצב הכלכלי שלה קשה מאוד. היא לא מצליחה להביא כדי פרנסתה לביתה. היא מבקשת שמרן יעזור לה. מרן ברחמיו הורה למשב"ק לדאוג לה כל שבוע לכל צורכה. לאחר מכן היא הוסיפה ואמרה למרן שבורא עולם עשה לו נס שהוא לא התחתן איתה, **כי אם הוא היה מתחתן איתה לא היה לו ילדים**. היא סיפרה שלאחר שהתחתנה התגלה שהיא לא יכולה להביא ילדים, ובורא עולם סיבב שלא תרצה להתחתן עם מרן... (מעובד מתוך 'וקראת לשבת עונג')

רְפוּאָה טְבֵּעִית- הַקָּשֶׁר בֵּין מַעֲרַכַת הַנְּשִׁימָה לְעֶצְבִּים- חֵלֶק א'

מערכת הנשימה היא שער החיים שלנו. דרך האוויר שאנחנו שואפים, הגוף מקבל חמצן – החומר החיוני ביותר לתאים, לרקמות ולמוח. האוויר נכנס דרך האף או הפה, ממשיך לקנה הנשימה, עובר דרך הסמפונות ומגיע אל הריאות, שם מתבצע חילוף הגזים: חמצן נכנס לדם ופחמן דו-חמצני משתחרר החוצה.

השליטה על הנשימה מגיעה מהמוח והיא מושפעת מכל מה שאנחנו מרגישים. כשאנחנו נלחצים, מתוחים או כועסים, הנשימה הופכת שטחית ומהירה. כשאנחנו רגועים – הנשימה נהיית עמוקה ואיטית. בדיוק כן מתחבר הקשר הישיר למערכת העצבים. מערכת העצבים הסימפתטית פועלת במצבי סטרס – והנשימה מואצת. מערכת הפרסימפתטית פועלת ברוגע – והנשימה מתארכת ומרגיעה את כל המערכות בגוף. הנשימה בעצם משקפת את מצבנו הנפשי, וגם משפיעה עליו בחזרה.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגוף,
הזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס'י בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב יהודה דרעי זצ"ל- נולד ב-ג' אב ה'תשי"ז (1957) בעיר מקנס שבמרקו. הוריו גרו באחד הרבעים החדשים המבוססים בעיר. בגיל חמש התחיל ללמוד בבית הספר 'אוצר התורה'. בשנת ה'תשכ"ח (1968) כשהיה כבן עשר שנים משפחתו עלתה לישראל וגרה בבתי-ים. הוריו חששו מהשכונה שבה גרו מכיוון שהיו שם מקרה פשיעה ולכן הכניסו אותו ואת אחיו 'למתיבתא' חרדית בחדרה שכללה פנימייה. בשנת ה'תשל"ג (1973) לאחר כשלוש שנים הפנימייה נסגרה והוא עבר עם שאר התלמידים לישיבה החרדית הספרדית 'פורת יוסף' בירושלים. בהמשך עבר לישיבת 'עטרת ישראל' הליטאית. מגיל צעיר מאוד שקד ועמל על התורה הקדושה בבקיאות נפלאה, דף אחר דף אחר דף, ולאחר סיום לימוד ש"ס המשיך בכל חלקי השולחן ערוך עד שהפך למרביץ תורה והוראה בישראל היושב על מדין. לאחר נישואיו שימש במשך כעשר שנים כרבה של שכונת רמות בירושלים. שם גם שימש כראש כולל אברכים 'קול יהודה' שהקים בעזרת אחיו.

זכה לקרבתו המיוחדת של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל שראה בו כבן ממש. בשנת ה'תשל"ז (1997) התחיל לשמש כרב העיר באר שבע. מתוקף כך שימש כחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל. בנוסף שימש כיו"ר הוועדה למועצות דתיות, סת"ם, מילה ויו"ר ועדה לאישור מועמדים לבחינות בדיונות. חולל מהפכה אדירה של תורה ויהדות. עמד על משמר הכשרות. רבים השיב מעוון. בזכות נועם הליכותיו ומתק שפתיו ידע להאזין את היהדות ולקרב רבים לאביהם שבשמיים. היה סמל ומופת לרב בישראל הבקיא בכל מכמני התורה וההלכה. דעתו הייתה מעורבת עם הבריות, בהקשבה ומציאת שבילי זהב למניעת מחלוקת. העמיד אלפי תלמידים. היה מועמד לתפקיד הרב הראשי לישראל. בשנת ה'תשפ"ד (2024) אושפז במחלקה לטיפול נמרץ בהדסה עין כרם במצב קשה בעקבות זיהום ברגלו שגרם לקריסת מערכות. נפטר ב-ג' תמוז ה'תשפ"ד (2024). חי כ-67 שנים. ציונו בבית הקברות סנהדריה בירושלים. בנו הרב אברהם ממלא את מקומו ברבנות בבאר שבע.

אביו: ר' אליהו. **אמו:** מרת אסתר לבית אזוגי. **אשתו:** מרת מרים (בת הרב יצחק טולידנו). **ילדיו:** ר' אברהם (ממלא מקומו ברבנות באר שבע), ר' ברוך (נשוי למרת מרגלית בת הגאון הרב יצחק יוסף), בן נוסף (נשוי לבתו של הגאון הרב אברהם יוסף) ובן נוסף. **מרבותיו:** הגאונים רבי בן ציון אבא שאול, הרב יהודה מועלם, מרן הרב עובדיה יוסף, הרב ברוך מרדכי אזרחי. **מספריו:** **יאמרי יהודה-** מאמרים ושיחות מוסר בש"ס ובמדרשי חז"ל, הגדה של פסח, הנישואין בהלכה ובאגדה **יאבני עזר-** על שו"ע **יחגים וזמנים-** מאמרים ופסקי הלכות על סדר המועדים **יזאת ליהודה-** מאמרים, פסקי הלכה, תקנות והנהגות, אגרות ומכתבים. נתיבי הוראה - הלכות איסור והיתר.

יפור מדהים של רבינו הגיע למכון 'אוצר ההלכה' ובו רבינו מתאר את מאבקי הכשרות בתחילת דרכו ברבנות העיר באר שבע. מהסיפור ניתן להבין אלו החלטות מורכבות ולא פשוטות שעל רב העיר היה צריך לקבל וכן את מידותיו הטובות של מורנו ויכול לשפוך אור על הסייעתא דשמיא שזכה משמיים.

15 שנה אחרי מינויו לרב העיר, בחודשים הראשונים עשינו תקנה, שחלק האחורי של הבהמה לא יכנס לעיר, מהסיבה שקשה מאוד לנקר אותו מהחלב, נכון שזה אפשרי, אבל זה מאוד קשה, מאז אין ניקור והכשרה של החלק האחורי של הבהמה אצלנו בבאר שבע, ועד היום ברוך השם עומדים בזה.

רבינו סיפר על אירוע חריג: מפקח הכשרות של אגף הבשר ברבנות באר שבע התקשר אליי ואמר לי: "תשמע, משאית גדולה מאוד של אחד מהקצבים הגדולים המפורסמים הגיעה עם חלק אחורי. הוא לא ידע מהתקנה הזאת כי היא היתה תקנה חדשה והוא לא שמע עליה. מדובר בסכומי עתק, משאית ענקית, מה לעשות?".

רבינו פירט על הדילמה: "האם בדיעבד אנחנו נעשה ניקור ונכשיר לו, או שנאמר לו להחזיר הכל, זה הפסד גדול בשבילו. מצד אחד, הוא צודק, מסכן, הוא עדיין לא שמע על התקנה החדשה. מצד שני, אם אני נכנע פה, גמרנו, זו פרצה שפורצת לנו את הכל. לתקנה זו כבר לא יהיה לה שיניים".

"אמרתי למפקח הכשרות", רבינו סיפר, "תן לי עד מחר, נישן על זה לילה". המפקח הכשרות צעק לי: "מה זה נישן?". עניתי לו: "תמתין רגע, תן לראות מה אני עושה". באותו הלילה לא יכולתי להירדם! כל הלילה אני חושב מה לעשות- ממונם של ישראל חביב, בוא נוותר לו, מצד שני, מה, תוותר לו, אחרי אירוע כזה אין תקנה".

בבוקר בשעה 7 בבוקר מפקח הכשרות התקשר אליי ואומר: 'כבוד הרב, לא צריך לפסוק'. שאלתי בתמיהה: "מדוע?", והוא ענה לי- הבדואים גנבו לו את המשאית עם כל החלקים האחוריים. גם את המשאית עם הכל. הצטערתי, אמרתי, "מסכן, הבן אדם אולי בגלל התפילות שלי הוא הפסיד את המשאית!". המשגיח כשרות אומר לי: "כבוד הרב, אל תשאל איך הקצב שמח! עכשיו הוא יקבל ביטוח כפול ומכופל מכל המשאית". רבינו חתם את סיפורו:

"הבן אדם שמח ואני שמח והעיר שושן באר שבע צהלה ושמחה ברוך השם", זה נקרא דוגמה של סייעתא דשמיא, זה לא ניסים ולא נפלאות, רב עיר שבאמת עובד לשם שמיים, ולא עושה חשבון לכלום, הקב"ה עומד לימינו ומסייע בידו להעמיד את חומות הכשרות בעירו בעוז ותעצומות. (מעובד מתוך 'אורות השבת') קרדיט תמונה: יצחק בצון, רישיון CC BY-SA 3.0, Wikimedia Commons

בחלוף השנים הרב הגאון שלמה וולבה עזב את ישיבת 'באר יעקב' ועבר לגור בירושלים. באותן השנים שהיה בבאר יעקב היו מכתבים רבים שעליהם היו חתומים יחד הרב שפירא והרב וולבה וכן חלופת מכתבים ביניהם.

לאחר זמן מה במוצאי שבת הרב חיים משה שניידר חלם את הרב וולבה במלוא הדרו, הוא פנה אליו בענוותנותו הנודעת ואמר לו: "אני מוקיר לך טובה גדולה!".

הרב שניידר תמה והתפלא על חזיון זה ושאל בחלום: "טובה זו על מה ולמה?". להפתעתו הצדיק הרב וולבה השיב לו תשובה מדהימה:

"כידוע לך, לפני שנים רבות עזבתי את ישיבת 'באר יעקב'. מעשה שטן הצליח ויצאו שמועות שווא כאילו היתה לי מריבה ומחלוקת עם ראש הישיבה הרב משה שמואל שפירא ולכן נאלצתי לעזוב".

כאן הרב וולבה הרים את קולו ואמר כמה פעמים: "והכל-עורבא פרח!", והמשיך ואמר, "לא היה ולא נברא! מעולם לא היתה לי שום מריבה עם ראש הישיבה! ומעשה שטן הוא".

"כל כך הצטערתי והתייסרתי במשך שנים על שמועה רעה זו. אבל כעת שראיתי שהבאת בספרך כמה וכמה אסופות מכתבים אשר אני יחד עם הרב שפירא חתומים עליהם".

"דבר אשר מזים ומפריך את שמועות השווא השקריות, כי רואים מהמכתבים ומהתוכן שלהם שאכן היו בינינו אהבה, אחווה, שלום ורעות וחלילה לא היו שום מחלוקות, על כך אני מודה ומוקיר לך טובה!".

החלום עדיין לא הסתיים. הצדיק הרב שלמה וולבה המשיך ואמר לרב שניידר: "כאשר אני מוקיר טובה למישהו אני משלם לאלתר".

מיד הוא הוציא מכיסו פנקס צ'קים אמריקאי וכתב בו סכום נכבד. כאן הרב שניידר הקיץ משנתו, כשכולו נרגש מהחלום אשר חלם וחשב לעצמו "כמה חבל שאי אפשר לממש צ'קים שניתנו בחלום".

למחרת ביום ראשון בבוקר (בארה"ב זה היה כבר מוצאי שבת), הרב המחבר ר' חיים משה הגיע למשרדו וראה הודעה שנשלחה אליו מאותו נגיד שסירב להעביר את התרומה שהבטיח להוצאת הספר.

הנגיד כתב למחבר שלמרות שהתנאים שהתנה עימו לצורך קבלת התרומה לא התקיימו במלואם (לשיטתו) הוא בכל זאת רוצה להעביר את הסכום עליו שהתחייב מסיבה מסויימת שאינו יכול לפרט. הוא ביקש שישלח לו מיד את פרטי החשבון כדי שיכול להפקיד עוד באותו יום את הכסף.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'אסדר לסעודתא'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו עד כמה קשה היא המחלוקת אפילו כאשר האנשים טעו וחשבו שמדובר במחלוקת שלא היתה וגם לאחר שאותו האדם שחשדו בו כבר התבקש לבית-עולמו.

בבאר יעקב שוכנת ישיבת 'באר יעקב' המעטירה. ראש הישיבה ומייסדה היה הגאון החסיד רבי משה שמואל שפירא זצ"ל (מח"ס 'שערי שמועות'. היה חבר מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל ושל דגל התורה).

תלמידו, הגאון ר' חיים משה שניידר מטבריה, זכה לפני מספר שנים להוציא לאור את הספר 'השמש לאור עולם' ובו אגרות אסופות ומכתבים מרבו, הצדיק הרב משה שמואל שפירא זצ"ל אשר האציל ממידותיו התרומיות ומהשקפתו הזכה והבהירה לכל עולם התורה.

כידוע הוצאת ספר כרוכה בממון רב ובתוכה היא כוללת הקלדה, עימוד, הדפסה והפצה. מאחר והממון היה ממנו והלאה לכן המחבר הוא פנה לנדיבי עם שיתרמו להוצאת הספר.

בסייעתא דשמיא הוא מצא נגיד נכבד שהיה מבאי ביתו של ראש הישיבה זצ"ל ששמע על הספר והוא התרשם ממנו והבטיח לו סכום של \$2,000 להדפסת הספרים אולם הוא גם התנה זו בתנאים מסוימים.

בסכום זה לא היה די להוצאת הספר, אבל הדבר נתן לו עידוד לגשת ולהתחיל במלאכה. לבסוף לאחר עמל רב ופניות לתורמים אחרים זכה בסופו של דבר להוציא את הספר לאור.

מאחר והיה צריך לשלם לבעל בית-הדפוס הוא ניגש לנגיד שהבטיח לתרום לטובת הדפסת הספר והציג בפניו את הספר.

להפתעתו הרבה, הנגיד טען שמכיוון שהתנאים שעליהם התנה לא התקיימו במלואם הוא לא מתכוון לתת את הכסף שהבטיח.

המחבר לא הבין מדוע הנדיב ממאן לתרום ביחוד לאחר שהבטיח ובפרט שסכום זה היה חסר לו לכיסוי הוצאות ההדפסה ועתה יהיה עליו לטרוח וללכת שוב לבתי נגידים כדי לגייס את הכסף.

כידוע החסיד הרב משה שמואל שפירא ייסד את ישיבת 'באר יעקב' יחד עם הצדיק הרב שלמה וולבה זצ"ל (מח"ס 'עלי שור', מגדולי המשגיחים בדור האחרון ושימש כמשגיח בישיבת 'באר יעקב' וגבעת שאול' ושימש כחבר המועצה המקומית באר יעקב). הם זכו יחד להעמיד תלמידים רבים וחשובים.

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורביר רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אייזיק ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
---	---	---	--

